

Revtepeno
Poprijeta Devica Marija

II letni ticsal. 12 st.

1906. dec.

Zmozsna
Gospa Vogrszka

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szv. Szebestjáni.

Vszebina.

Klekl Jozsef: Lüblenim cstevcom	353
(kj): Navuk za meszec december	355
Szrcsen: Mali Jezusek	361
Szlepec Ivan: Cslovek	362
Bassa Ivan: Iz zgodovine szv. materecerkvi . . .	369
Doide, cse Bog zna!	372
Dobra dusa	373
Zakaj?	374
Po klantivanji	375
Drobizs. — Glaszi	378
Rednikov odgovor	384

Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd, (Vasm.) Prvi sznopies sze zse vecs ne dobi.

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron.

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

Lüblenim cstevcóm

sztem szlednji sznopics tekocsega leta vroke dámo. Szvoj namen szmo doszég-noli, csaszt Marijino szmo razsirjávali. Bog daj, kabi prisesztno leto to escse vu veksoj meri mogli doprineszti. Od vase gorecsnoszti to viszi, drági szlovenci, jeli sze nam tá zsela poszrecsi, ali ne. Cse bodete vi navdüsená, dobra Mari-jina deca, te ne zavrzsete Marijinoga liszta, kem vecs, escse drüгим ga bo-dete vu njenom imeni ponüjaji, escse za drüge szíromake bodete vi dobri, bogábojécsi bogatejsi nanjega naprej-placsüvali.

Zmiszlimo szí, keliko kvára moremo nadomesztiti, steroga szmo vnasem zsvílenji szvojemi blízsnjemi vcsínoli, csi sze nescsemo na veke pogübiti;

tisztim nam je morebit zse ne mogocse, sterim bi ga duzsni bili, na dobre cile moremo záto tiszto obrnoti. Dobre knige podpirati je pa dober cil, záto narocsimo szí Marijin liszt!

Goszpodárje, sztarisje szo duzsni deci ne szamo telovno, nego doszta bole düseвно hráno szprávlati. Dobro cstenjé je düseвна hrána, narocsite szí záto naprejposztávleni i roditelje Marijin liszt!

Mladencov ino mladenk sztalisna duzsnoszt je csiszto zshiveti. Lagoje pajdástvo, szvecke veszelice jih zadrzsávajo vu szpunjávanyi té duzsnosztí i njim neduzsnoszt poszili jemléjo. Mocno orozsjé proti zapelivomi szveti, veszélo pajdástvo za mládo szrcé je dobro cstenjé. Narocsite szí záto szlovenszki mladenci i szlovenszke mladenke Marijin liszt!

Szv. Bernard právi: „Marijin szluga sze ne pogübi.“ Kak pa moremo csedno i dobro Mariji szlüzsiti, nasz njéni liszt navcsi. Narocsimo szí zato Marijin liszt!

Jaz csi bi peroti meo, nanjé bi sze zdigno ino bi k vszaksoj szloveszkoy hisici na okno szeo ino bi szkoy njega teccasz gucsao v Marijinom imeni i tak mило proszo, dokecs v vszakoy ne bi dobo ednoga narocsnika na Marijin liszt.

Ali to mi je ne dáno. Telovni perotih neimam, mam pa düsevne, sterih ime je lübézen do nemrtelne düse. Sz tov lübeznosztjov sze prikloim k vszakoy szlovenszkoy hizsi, sztov lübéznosztjov njoj poslem veszélo naznanilo: Marija zsele od vász, kabi szí narocsili vszi njéni liszt.

Ziseo bode vszaki meszec 8-ga. Cena na celo leto dve korone, sterive sze naj do szvétkov posleta na ime

Klekl Jozef plebanus pri

Szv. Szebastjáni

p. Battyánd, (Vasmege.)

Navuk za meszec december.

1. Bozsics, ali szveti den (Dec. 25.).

Natom szveti je bio i szvet je ponjem vcsinjeni i szvet je njega ne poznao“, sze csté na denésnji szvetek od lüblenoga Jezusa vu evangeliumi szv. Jánosa. Veszelje i zsaloszt nam te recsi v szrcé prineszéjo. Veszelimo sze Jezuseki, ka je na té szvet, knam priseo, zsalosztimo sze pa, ka ga je szvet ne poznao.

Veszélje nasz obide, ka sze g. Bog ne szpozábi z csloveka tak globoko v greh szpádjenoga, ka nam posle szvojega jedinorodjenoga szina sz cslovecsim telom, ki bi nam ocsa, nájdrgsi ocsa bio, ki bi mater, najmilejso mater meo ne szamo za szébe, nego za vszakoga csloveka. Jezus i Marija na denésnji den pri bethlehemszkih jaszlicah zacsnetá za nász vsze biti, za nász vsze dati — oh cslovek veszeli sze i hválo njima daj!

Ali zsaloszt nasz tüdi more obiti kda szi na narodjenjé Jezusovo zmiszlimo. Nezahválnoszt od sztráni lüdi nam more to zsaloszt obüdi, lübézen do Jezusa jo pa more vu nasem szrci povéksati. Komaj vcsini prvo sztopnjo na tom szveti, zse ga ne trbe; komaj sze zglászi, zse sze vszake dveri zapréjo pred njim. V nébo scsé lüdi pelati, záto pride znjé na zemlo, i lüdjé? „Szvet je njega ne poznao“.

Veszélje i zsaloszt vküp prikapsimo i vu eden sopek szkitimo pa ujemi dajmo to imé: lübézen. *Lübito Jezusa, ár je on nász prevecs lübo, kda sze je za naso volo na té szvet norodo.*

Veliko lübézen je szkázao Szin Bozsi, kda sze na té szvet narodo. Da glédajte odket je priseo i kam? Z nébe na zemlo, iz veszéle, najlepse nébe vu szkuzno dolino. Tam je povrgo nájlüblenesega Ocsa nebeszkoga i meszto njega sze csloveka, mrtelno, szlabo sztvár odebrao za hranitela, oszkrbitela. I to je za nász rad vcsino, je ne velika lübezen to?

Komi szo angelje „Szvet, szvet vszeh seregov Bog nebeszki, puna je néba i zemla dike njegove“ nocs i den prepevali, more prekletsztvo od lüdi natom szveti gori primati. Pa gorivzeme to, ár nasz jáko lübi. Mi vszi szmo

potniki, ki moremo v nébo priti, ali poti nevemo tá. Sto nam jo bo kázao, sto po njoj vodo? Lehko nam g. Bog posle koga, ki nasz tá pripela. Nikoga je ne poszlao, szam je priseo doli v cslovecsoj naturi, naj sze ga ne bojimo, naj zavŭpno zanjim idemo. Vidite, kaksa lŭbezen je to!

Cslovek je vtoplenik, v grehe szvoje sze zaleva, sto ga odszlobodi z toga szmrdlivoga mocsvarja? Cslovek ga nemre, ár vszaki rano má na dŭsi, ár vszaki sze zaleva v greh, Bog je mogeo priti, csiszti Bog, ki sze je szmilŭvao nad vtoplenikom ino ga reso popolnoga vtoplenjá tak, ka sze je on v trplenje, v prebritko mautránje pogrozo meszto njega. I prva sztopnja je te vcsinjena, kda sze je na szvet narodo. Jeli ka je velika lŭbezen to? Cslovek je szlepi, dobro za hŭdo, — hŭdo za dobro drzsi, pravice ne pozna, v krivici veszélje iscse. Sto predrami to bozse sztvorjenje, ka sztáne na poti pogŭbljenja? Sto njemi odvészse ocsi, naj pravico vidi? Sto njemi pokázse sztrahsen vrteo trplenja vekivecsnoga, csi krivice ne osztávi? Bog je vcsino to, Jezus je szpuno to i to delo je zacseo v bethlehemszkoj stalici zvrsávati, kda sze je na szvet narodo. Oh lŭbezen prevéluka!

Lŭbo nasz je Jezus, kda sze je na szvet narodo, ár komaj sze je narodo, zse je trpo zanász. Zmiszlite szí na mrzle, hladne nocsi tisztoga krája, kde je na szvet priseo! Zmiszlite szí na zapŭscseño votlino, stere jedino pohistvo szo jaszli bilé! Zmiszlite szí na szíromasko Marijo, stera ne mela odevala za dete, szamo nisterno cotico! Zmiszlite szí na gingavo szlabo detecse telo, stero sze szuzi, dregecse od mraza! Oh pa escse doszta, predoszta szí primiszlite i potem szpoznašte, ka je nezgovorno lŭbo náš Bog, ár je sz trplenjom zacseo za náš na tom szveti zsveti. Lŭbo nasz je Jezus, kda sze je na szvet narodo, ár komaj ga je zagledno, zse je mir i blagoszlov nanjega vlejao. Poszlŭsajte angelszko peszem! „*Diká Bogi na vizíni i mir na zemli dobre vole lŭdem!*“ Mir glaszijo i davajo angelje vszakomi csloveki, ki má dobro volo, ki má volo dobro csiniti. Ki v nemíri zsivi, zná ka je mir i prevecs ga zsele. I té prezselén mir je Jezusek prineszo, ár je lŭbo szvet, prinjem sze mir dobi, csi ga z lŭbečsim szrcom od njega zselemo.

Vsze je osztavo Jezus zanász, ka je nájráj meo, oco nebeszkoga tüdi, ár nasz je lübo; *vsze grehe, stere nájráj delamo tüdi moremo osztaviti*, csi scsemo Jezusa lübiti; trpo je mirovno zanász, ár nasz je lübo, *cse mrgüjemo na krizse, ne lübimo ga*; mir nam je prineszeo Jezus, ár nasz je lübo, *v miri morem zsveti i vszakomi vsze odpüsz-titi*, csi lübiti scsem Jezusa.

2. Szveti Stefan, prvi mantrnik (dec. 26.).

„Blagoszloven, ki je priseo v imeni Goszpodovom“ sze glaszi z vüszti Jezusovih v denésnjem evangéliumi. Okor-

Narodjenje Jezusa.

noszt cslovecsega szrca pokára sz recsmi denesnjega evangéliuma lübléni Jezus i glaszno naznani zsidovom i nam, ka ga tecsász ne bodemo vidili, dokecs iz pokornoga, povrnjenoga, potrloga szrca ne bodemo pravili njemi „Blagoszloven, ki je priseo v imeni Goszpodovom!“

Telko pomenijo te reesi, ka tecsász pred Jezusovo lice ne pridemo, dokecs ne szpoznamo, ka je on vu Goszpodovom, vu bozsem imeni priseo i záto je blagoszlávenja, hvále i kak sze Bogá dosztája, molbe vreden.

Szpoznati moremo, csi sze scsémo zvelicsati, ka je on od Bogá priseo, i záto je pravico bozsanszko glászo, stera sze niti poveksati, niti pomenjsati ne dá.

Njegovo vero, krsztsanszko katolicsanszko moremo szpoznati, drzsati mocsno, nevdüseno, delavno, vszikdar, vszeh szküsñjávah i tezsávah, te szpoznamo, te právimo, ka je on v Goszpodovom imeni piiseo, te ga bodemo vidili. Krscsanzska batrivnoszt, ali szrcsnoszt nam dá mocs ktomi, szv. Stefana zgléd nasz pa podpira v tom voj-szküvanji.

Premislávajmo szi sz miloscsov Szrca Jezusovoga od té jákoszti, naj po zgledi prvoga mantrnika mocsne vere krscseniki posztanemo na tom szveti, na ovom pa drüzsbeniki v mantrniskom seregi.

Krscsanzska batrivnoszt, ali szrcsnoszt v tom sztoji, ka mi bozse zapovedi escse te szpunjávamo, kda nam to zsmetno szpádne, csi mi katolicsanszke vere niti te ne zatajimo, kda nam za njo veliko csész, doszta penez, vrednoscso v obilnoj meri ponüjajo, niti te ne, kda nasz zanjo ospotavajo, pregánjajo, kda nasz zanjo na szmrt iscsejo.

Zsmetno sze to vidi csloveki, kabi spot, pregáuanje i drüge vszakojacske nevole mogeo pretrpeti, ali szamo sze vidi zsmetno, po isztini je ne, ár nam to zsmécsavo Goszpodni Bog polehsa, csi ga lübito, csi ga za mocs proszimo. Szv. Pavel apostol nam pise: „*Vsze szem mogocsi po tiszto, ki mi mocs dáva*“, to je z bozsov pomocsjov nam je vsze mogocse i nikaj nam je ne nemogocse.

Goszpodin Bog nam pa to pomocs dá po dobrih zglédah, stere prednász posztávi, naj sze mi ponjih navcsimo vsze ráj zavrzsti, kak Jezusa. Lepi zgledi kricsijo knam bodi, kak szem jaz bio, ne bode ti za to zsao, lepi zgledi nasz vlecséjo, hodi za menom! lepi zgledi nam v szrce szegajo i je na lübezen do Jezusa grevajo, lepi zgledi nam v ocsi szuze priszilijo, roke szklenejo, düso na molitev genejo, naj szrcsno proszimo pomocs, molimo za mocs. Vecs pa k obládanji escse toga najveksega szküsávanja ne potrebno. Jezus je pravo: „*Proszite i dobite . . . molite, da v szküsávanje ne szpádnete*“.

Dnesz nam g. Bog vu szvetom Stefani posztávi pred ocsi oden prelepi zgled krscsanzske batrivnoszti. Kak je bio batriven szv. Stefan?

Szveto pizmo nam naznánje da vu knigi „djánja apos. olov“, ka je on Jezusovo vero escse te glászo vu cerkvi, kda szo njemi za toga volo vnogi protisztanjüvali. Poszlüsajmo té bozse recsi: *„Te szo niki protisztanoli z zsinagoge poimeni libertinszke, i Alekszandriszke i onih, ki szo iz Cilicije i z Azsije bili stritajocs sze sz Stefanom. Ali ne szo mogli doli dobiti modroszt i Dúha ki je gucsao“* (Dj. ap. VI. 9. 10.)

Ne sze je bojao szv. Stefan neprijatelov, nikaj sze jih je ne zasztopo, ár je znao, ka je pravica na njegovom sztráni; zgléd nam je to, ka sze mi za volo katolicsanszke pravice tüdi neszmemo nikoga bojati i nikoga ne zasztopiti.

Zsidov je bio i zsidovje, njegov narod, znábiti escse njegovi prijátelje i poznanci njemi protisztánejo, ali on to nikaj ne gléda, da Jezusovo vero more brániti. Razlozsi njim pred szodom, ka je zsidovszkoj veri zse konec, ka je Jezus právi Bog, nikaj sze ne boji, csi je rávno pred goszpodov, ve pravico má, pa Jezusove recsi tüdi zna: *„Ne bojte sze onih, ki vam telo lehko morijo, düse vam pa nemo-rejo moriti“*.

Pred szodom ga tozsijo i potvárjajo, ka je Bogá i Mozesa preklinjao. Zakune sze lehko, kda njemi to na ocsi vrzsejo? Ne, nego pravicsno razlozsi szmilenoszt bozso, stera je zsidovszki národ k „Pravicsnomi“ vodila, steroga bi národ zdaj mogeo szpoznati i zatájo ga je i moro ga je. Pred ocsmi je meo bozso zapoved, ka Boga prle moremo bogati, kak lüdi, Bogá je bogao. Jezusove vere je ne zatájo, csi rávno szo ga za to zsidovje z meszta odlekli i kamenüvali.

Szmrt je gorivzeo, ali tá szmrt njemi je korono mantrnikov, korono nebeszko szprávila. Glédajte, kak obilen szád rodi kršcsanszka batrivnoszt! Nébo rodi, Jezusa sz vekivecsnim veszeljom dá mocsnoj düsi, szrcsnomi csloveki.

Nebeszka dika nász tüdi csáka, csi batrivni osztánemo, kak szv. Stefan i szvoje vere v niksih szküsnyávah ne zatajimo. Nemogocse nam pa ne bo vero drzsati, kak njemi ne, ár Jezus vise moci nam nikaj ne zapove. Kda nam pri ednom kraji duzsnoszt nalozsi, pri drügom nam mocs podeli, ka jo lehko szpunimo, ár je on moder i pravicsen.

„*Ovo vidim nebesza odprta i sziná cslovecsega sztáti na desznici bozsoj*“ (Dj. ap. VI. 55.) je szkricsao gori szv. Stefan, kda szo zobmi skripali nanjega, ka je vüpaó Jezusa vadlúvati. Sztáti je vido Jezusa, telko pomeni, pomágati je pripraven, kda sto za njega more trpeti. Ne boj sze záto drági krscsenik, csi za pravico trpis, Jezus te ne oszlávi, szamo proszi ga za pomocs i mocsen bodi.

Jezus je v oltárszkom szvesztvi nazocsi. Vszako nedelo i szvétek k njemi moremo priti, njega dicsiti, za düso sze szkrbeti i szvecke szkrbi vsze pozábiti. Ti to duzsnoszt verno scsés szpuniti, szresno molis Jezusa vu cérkvi. Na ednok szamo szoszede dobis, stera te zacsne szpitávati, kde szí té oblecs dála zasiti, ali kde bodo dnesz igráli, ali kajstécs drügoga nepotrebnoga. Szküsávanje je zdaj tü, drága düsa. Koga bos bogála, Bogá, ali szoszede? Düseвно mocs, krscsanszko batrivnoszt mores meti, cse nescses zdaj proti veri zagresiti i z té mocsi szoszedi ali *nikaj* ne pravili, ali pa opomenoti — z *Jezusom szí gucsi!*

Szrdila sze bo, právis ti, csi ne bos odgóvárjala. Csi bos pa gucsala, te pa Jezus, ti právim jaz. Steri je vees? Ali miszlis, ka bode tebé tvoja szoszeda v nébo pelala, sterov szí zgucsávas? oh ne, nego Jezus bi te pelao, csi bi njegovo vero zdrzsávata i zsnjim szí pogóvárjala.

Pa csi sze szrdi, to je njoj kvár, tebi pa haszek. Tebé bo Jezus ráj mco, ár szí ga ne zatajila i v nébi ti plácso povéksa, ár szí zanjega szrditoszt mogla od tvojeja bliznjega gorivzéti, pa je to ne haszek? Niti ga premiszliti nemores, tak veliki. — Ova, ka sze szrdi, pekel szí odpira, ár je ne voscsila, kabi edna düsa verno molila Bogá, pa zdaj sze escse szrdi zato. Je to ne kvár? Nemores ga premiszliti, tak veliki.

Pétek je i delavce más najéte, meszo njim dás, naj sze ne bodo z tébe segáriti. Dobro je to tak? Vredno je za falat meszá nébo tádati i pekel szí odpreti? Batrivni bodimo!

Lagoje gucse csüjes, vszi sze szmejejo i na tébe glédojo, cse sze ne bos z njimi hrzao, zavrzsejo i ospotajo te, csi bos pa delnik v njihovom gucsi, pohválíjo te, ali Jezus te zavrzse i Marija? Komi sze ráj zameris?

Bativni bodimo, naj szvet gucsi, ka scsé, naj sze

cona, kak sze scsé, naj nasz za norce má, pretrpimo to
ve je Jezus za nász to zse vsze présztáo, mi zsnjegovov
miloscsov za njim zse lehzse preneszémo tezsáve, pa nasa
bo korona szv. Stefana, korona batrivnoszti. (kj.)

Mali Jezusek.

V bethlehemszkoj stalici
v jaszlah gor na szlamici
Jezusek lezsi,
Jezusek trpi.

Ki je sztvoro celi szvet
v to votlino je zapret :
Jezus bozsi Szin,
kral vszeh vizocsin.

V szir'mastvi je rodjeni
dober Ocsa vszaksemi !
V cote je povit.
Szveti je zakrit.

Niscse ne pohája ga,
niscse nezvedava : ka,
cse bi on bil Bog,
Resenik nadlog.

Jaz pa poznam dobro ga,
mojga Boga dobroga ;
znam za njegov dom,
tam ga molo bom.

Szrcsen.

Cslovek.

December.

(Konec.)

Z bozsov pomocsjov szmo zse na konec ete knige prisli, ino, ti szí zse znábiti navolo cstenjá. Ali pitam zdaj od szébe i od tébe: ka haszka szí szí szpravo, jeli szí poleg toga notrivtálo tvoje zsvilenje, kak szí szí vőznabilizávao? Mené tá miszel vrtá vu pameli, ka csi szo glih vnogi precsteli to knizsico, na konci lepo k sztráni denejo ino do rávno taksi, kaksí szo prlé bili, nikak nacsí nedo zsvieli, kak prlé. Záto ne henjam escse z csednov recsjov, nego escse ednok ob szlednjim sze zglászim, znábiti pa vugnem tvoje szrcé.

Sztani szamo gori vu tmicsnoj noci ti ocsa i mati, gda vszi ovi globoko szpávajo. Idi po mali na tihoma od edne posztele k drúgoj, gde szí tvoja deca pocsivajo. Miszli szí, da bi sze szmrten szen na njé pűszto, ve tak mirovno tam lezsijo; miszli, da bi zse vszáki mrtev bio ino posztela bi bila skrinja njegova. Idi zaprva k nájmlájsemi. Ka bi sze z njim zgodilo, csi bi isztinszko mrtev bio? Csi cslovek kaksega odrascenoga vidi na szmrtnoj poszteli vővtégnjenoga, te njemi vszefelé miszeo na pamet pride, poszebno pa to, ka de sze godilo z dűsov pred bozsim szodom? Mrtvo telo gingavoga deteta nam pa eta právi: „Kak blázseno je to detece, stero je preminolo, kak vsze nacsí bode, kda de sze z menom tak godilo.“

Premislávaj szí szamo dale: Gde bi bilo to dete, csi bi isztinszko mrlo? Ne li vu nebeszkom blászensztvi, vu krili vecsnoga Bogá bi szí pocsivala njegova neduzsna dűsica? Ali dete sze znova zbűdi, vnogo dnévov i let dozsvivé, gorzraszte. I jeli tak za 30—40 let de tűdi tak od vsze nevole zagvűseno szmrťi vu ocsi glédalo? Zmiszli szí zdaj ti, sztaris, ka je to detece na tvoje roké zavűpano, Bog je na tébe zavűpao, naj bi njé csuvao, varvao, da njegova dűsa nebi prisla na szkvarjenje. Kak bos vűpao sztopiti ednok pred nebeszkoga Ocsó, csi sze tá dűsica, stera je po drágoj krvi Színá bozsega odkűplena, po tvojoj nemárnosztí szkvárí? Záto verosztűj i moli, ne szamo za szébe, nego i za szvojo deco.

Zdaj idi dale z ednim sztopájom : znabiti poleg prvoga deteta lezsi edno drügo, stero je zse vékse deszét, trinájszet let sztaró ; posztani tam ino szí premislávaj jeli bi njegova düsa tüdi tak na lehköma prisla vu nebésza, csi bi z eloga szveta preminola ? Zse je znábíti z vnoгим grehom zamázana ; zse zná lagati, pszüvati, zse je csemérno, szvajlivo, tolvaszko. Ali te szí ti tüdi krivec. Ne szí vu taksem sztálsí dobo po krszti od Bogá düso toga deteta ; po tvojoj manjoszti i példi je hüdo grátalo. Premiszli, szí, ka je pri tom véksem deteti escse szreca, ka je ne mrtvo, ka sze z sznah zbüdi, ka ti escse más csasz nisterni zamázek dolzbriszati, steri sze je po tvojoj falingi na njegovo düso zgrabo. Ali kak bi zácsao to delo ?

Vnogi knig szo zse vküpszpiszali, vu sterih szo sztarisam i vnoğokrát i vucsitelam návuk dávali, kak bi deco dobro goriodhránili. Ali z temi vnoгими návuki vnoğokrát tak obhodi cslovek, kak da kokosi scsé vu kürnjek szpraviti. Gda edno kokos plodimo ino zse szí miszlimo, ka jo na szedalo szprávimo, tecsász ove razbezsjó ; csi pa za etimi drcsemo, te nam pa ova vujde. Zsmetno je sze szpizsane návuke zdrzsati i z ni ednoga sze ne szpozábíti. Ali nancs je ne potrebno vu tom táli knige broditi, ár szan zse vido vnoğó sztarisov, ki szo szvojo deco posteno goriodhránili, csi szo glih nancs csteti ne znali i poznao szam vucsene sztarise, ki szo vszefelé zuanoszt levali vu glavo szvoje decé i itak szo ne znali niksega postenjá. Odked je to ?

Zrok tomi je : ka szamo eden vucsitel jeszte, ki razmi, kak sze morejo deca goriodhrániti, njegove návuke lehko porazmijo escse öni, ki csteti nevejo ; i szamo on nájde veszeljé vu szvojoj deci, ki de vu solo toga vucsitela hodo. Té dober vucsitel je pa Jezus Krisztus,

Nede nevola i zsaloszt pri tvojoj rodovini, csi bos lübo Goszpodna, csi bos njega rezi szkazslivoszti naszledüvao, csi de on ravnao mislenja, govorenja i vsza tvoja csinenja. On Krisztus, ki vu tebi sztanjúje, tebé poszveti tak, ka do vszi tvoji domácsi na tébe z postüvanjom glédali ino tebé proszili, ka bi szvojoj deci vszigdár i vszepovszédi dobro példo kázao. I z tem csi szí ti z notrásnjega szrcá právi krscsenik, te zse takso skér más vu

rokáh, z sterov lahko dobro i pobožno szvojo deco gorihránis. Te ti eden notrásnji glász vszigidár na znánje dá, ka mores csiniti, delati, naj bi vu dobrom vodo tvoje ovesice, stere je Bog na tébe zavűpao. Nevém, jeli szí ti ocsa i mati veren krscsenik — ali to edno znam, ka ti tvojo deco z szrcá lűbis (na to ie nagible Ocsa nebeszki i ti nacsí csiniti nemores) záto te za szvojo deco proszim, bodi za njihovo volo dober krscsenik, csi zse za Bogá i za szvoje dűse volo to biti nescses. Ovo tvoja pobožnoszt, pravicsnoszt de mocs mela na tvojo deco. Csi bos z právim krscsánszskim dűhom napunjeni, te pri tvojem deteti escse te najmensi greh v pamet vzemes ino ga lahko vűztrebis prvle, kak bi globoko korenjé pűszto.

Idi z ednim sztopájom dale, k poszteli tvojega odrascenoga sziná ali pa hcséri. Csi bi zdaj ne szpao, niego mrtev bio, ka bi bilo z njegovov dűsov? Znábíti sze je zse onoga grehota i hűdoba na nje zgrábila ino vu njihovo dűso szploh notrizerjávila? Jeli ono escse kaj dájo na recs szvojih roditelov? jeli njé postűjejo? Ali vam pa zse gizdávo recsi nazájpogánjajo. — Kaksá je njihova pobožnoszt, jeli na proscsenje szamo za plesza volo hodijo vu cérkev szamo lepi oblecs kázat pridejo? Komi szo vu szvojem szrci meszto dáli, da szo Bogá odnet zbili? Ka je vu onom szrci, gde bi Krisztusov krizs mogao szvetiti? Gizdoszt, pijanoszt, plesz, razvűzdanoszt ali pa csemérje, csi njim prebránis njihovo gresno veszeljé?

I znás, ka csáka na tébe, csi de to tak dale slo? Deca tvoja do ti nájveksi neprijátelje, ne dájo tebi, ka sze tebé vu sztaroszti dosztája, mrzili do na tébe i szmrt ti proszili. Escse ne dugo szam csteo vu novinah, ka szo ob drűgim vűszpiszali lícitáció na eden grűnt, ár sze je ob prvim ne znajseo cslovek, ki bi vűpao kaj obezsati za grűnt, na steroga je laszliven szin ednoga ocsé lícitáció proszo záto, ár je ocsa ne mógao szvoj dug doliplácsati. Ali znájdejo sze tűdi dobra deca. Jaz szam szrecsao edno takse dete na ednom brűtívi. Sztarovitnesa zsenszka je sztála poleg groba i britko sze jokala. Na to escse nebi bilo kaj poszebnoga; znábíti mozsá ali pa sziná objokáva, ki je ne dugo mro. Ali kak szam sze tá zgledno, vido szam ka je grob zse vkűpszpádnjeni i z trávov zarasceni, tak sze mi je vidlo da bi onoga pokojnoga vu grobi

i zšivocsega ober groba nigda velka lübézen vküpvézala i ka sze tá lübézen dale zeleni, dale cvele, kak ona tráva stera je rászla na grobi. Tak da bi me kaj vleklo k tomi grobi; to szam esteo doli z krizsa, ka je ona zsenszka, stera szí tam vu grobi pocsiva, pred petimi letami mrla vu 88 leti szvoje sztaroszli. Pitao szam szkuzécso zsenszko, zaka sze tak tuzsno jocse? I té odgovor szam dobo, ka szí njena mati tam vu grobi pocsivajo i csi sze je glih vu velkom szíromastvi mogla za njih szkrbeti, itak je njih tak lübila, ka bi ráj delala den i nocs, sztrádala, naj bi szamo mater vidla poleg szébe.

Ti sztaris! jeli szí nebi zselo taksega színá ali pa hcsér na sztaroszt? Jeli más-vüpanje, ka do tvoja deca tūdi taksa? Jaz szam szkoro gvūsen od toga, ka je ona 88 let szara zsenszka, stera szí je vu onom zarascenom grobi pocsivala, dobra pobožsna mati bila, ár ovacsi nebi mela tak dobro dete; csi tak to scsés, ka bi tak dobro deco meo, te pazi na njé szam ino dávaj njim dobro példo. Ne právím, ka bi rávno lehko delo bilo odrasceno deco, stera szo zse vszefelé božsne návade gorivzéli, na dobro pot nazajszpraviti. Ali znam jaz na to gledocs za edno skér i to je molitev. Csūjemo vecskrát, ka szo sze na szmrtjé betezsni po vreloj molitvi csūdnovito ozdravili. I jeli bi Bog szame vu telovnih betegah znao pomágati? I jeli bi Bog szamo one molitvi poszlūhno, stera vu szveckom dugovanji k njemi zrac samo, z dūsevnih nevol bi sze pa szploh szpozábo? Dūh je Bog, i záto csi od njega dūhovna dobra proszimo, to molitev ráj poszlūhne, kak csi bi sze za koj poszvetnoga mblili. Csi tak ti vu molitvah od Boga za szvojo deco dūhovna dobra proszis, on tvoje prosnje tem menje zavrzse.

Mela je edna mati ednoga vucsenoga, prevecs razumnoga színá, ki, kak sze pri taksih napíhnjenih goszpodah nájgda zgodi, je vu krivoversztvi blodo i vu hūdobi zsivo. Gda ga je mati opominala, njega proszila, te sze je szamo szmejao, tak da bi njo vu njénoj pobožsnoští za neszpametno drzsao. Lehko prestimas, ka je mogla trpeti, kelko szkuz pretocsiti, kelko bogamoliti tá pobožsna mati (od szv. Monike gucsim) za színá szvojega. Eden pobožsen pūšpek je potrostao mater z etimi recsmi: „Nemogocsno je, ka telko szkuz, telko molitev nebi bilo posz-

lühnjeno*. I tak sze je zgodilo. Po zvünrédiój bozsoj miłoscsi sze jo on mladénec vu 33 leti szpreobrnó, pobojsen pūspek grátao ino zdaj ga kak nájszvetleso zvezdo, kak nájimenitnesega vucsitela Materécérkvi postújemo. Te mladénec je bio szv. Augusztin.

Moli sze záto tí tūdi za szvojo deco, naj bi sze szpreobrnoli, pobogsali ino povéksávali vu vszeh jákosztah. I gda sze za njé molis, te z tvoje mogocsnoszti nika neszmes tūdi zaműditi, naj bi deco pri Bogi obdrzsao. Oprávlajte domá vszi navkűper kakse pobojsnoszti, posilajte, celo mladézen k goriprijémanji szvesztv, pogucsávajte szí vecskrát od Bogá, od Jezusa, nagucsávajte njé, ka bi krscsánszkoga dűhá knige csteli, pažte, z kém sze pajdásivajo, prebránte njim vszo priliko, stera bi njé lehko na hűdo pripelala.

Más drzsino, inasa, deticsa pri hrámi. Csi szí tí taksi csemeraszti goszpodár pri hizsi, ka njé po vszakojacskoj prilíki szamo szekeras: ednok njim právis, ka nika nedelajo, gda szí re poleg njih, drűgocs je pa potvárjas, ka szo te okradnoli, ali nika ne máras za njihovo dűso, kak bos te od toga ednok racsun dávaó? Csi njim dopűsztis, ka bi po nocsáh klantivali, za deklámi sze vlácsili, do csarne zemlé sze zapojili, molitvi, bozso szlűzsbo i szpoved zavgrli, naj tí szamo dobro delajo, ka bos te delao na dén szodnji? — Ne szpozábi sze z toga, ka vszi oni, ki szo pod tvojev sztrehov, szo tūdi na tvojo zagovornoszt zavűpani. Záto tak noszi szkrb na njé, da bí tvoja deca bíli.

Sztopi na dale k poszteli tvojeja tivárisa ali pa tivárisice i premiszli szí, da bi on ali ona mrtva bila. I csi bi isztinszko mrtva bila, te bí te znábíti bolezen oblejála. Zsalosztio bí sze ob prvím ár szí zgűbo tivársico, z sterov szí tak dugo vu lűbéznoszti vkűpzsivo. Ali szí zse dovec grátao i telo tvoje zsené zse dávnó prne vu grobi — i gde je dűsa? Znábíti vu nebészah, jeli nebi zselo z njov ednok veszélo vkűppriti? Pri grobi tivárisice tí v pamet pride nadale, ka szí njoj doszta zsalosztí priprávlaó. Tozsila de te nadale dűsnaveszt, kelkokrát szí vneszao tvoj pár na greh po hűdoj pėldi i grobiansztvi, ka szí nika ne máraó za njeno dűso.

Záto zadoszta vcsini za vsze ono, ka hűdoga szí vcsino

proti tvojemí hizsníki; boj lübezliv vu recsáh i djánji. Osztani domá po vecseráh ino cstí naprej z kakse dobre kníge. To de tí zagvüsno vecs hasznílo, pa menje kostalo, kak csi bi sze po ostariah kotao.

Idi potom k poszteli tvojega szvekéra ali szvekrove, ali pa sztopi k poszteli tvojíh sztarisov. Nisterni szí tak zgovarjajo, ka szvekrova te náj vecs valá, gda sze zse zsbíki ober njé paszéjo. Znás, ka to zadene? Jeli je tvoja zsela tüdi taksa? Hüda i ne krscsánszka zsela je to, i dókcs szí to z szrcá vö ne ztrebis i sztarce nebos lübo zevszemi njíhovimi szlabosztmi, tecsász jaz na tvojo postenoszt nika ne dam, kaksté bos sze mí hválo.

Zdaj pa idi lepo nazáj k szvojoj poszteli, ali vcsaszí szí vu njo ne lezsi. Premislávaj szí, ka je to tvoja szmrtna posztela, skrinja, trüga i grob tvoj, vu steroga szí zdaj mores lézsti ino mreti. Jeli szí priprávléni na to? — Znamkar szí etak zgucsis: „Meni je vsze edno, malo dobrog szam meo na etom szveti i velke grehe szam tak ne csino.“ Na te szí tí szkazslívi farizeus, komi szo sze dopadnoli szvoji lübléni grehi, kí sze nescse ponízíti, ne pokoro csíníti, záto sze zalejé vu szvoji grehah.

Ednoga csloveka szo ednok oszodíli. ka bi ga med divje sztvari lücsíli záto, ár je králeszko persono zbantüvao. Zse szo ga na edno ograjeno presztorno meszto pripeláli, kral i vnozino lüsztvá je csakalo, gda sze odpréjo klonje, z sterih bí sze divje sztvari na toga oszodjenoga szünole. Ali kak szo sze klonje odprle na meszto tigrisov i oroszlánov je eden belí ág nec napreprisao i krotko sze prilízáva k tomí gresníki i k njegovím nogam szí lézse. Ka to zadene?

Ovo tí cslovek, tí szí hüdodelník i csi sze szpotis i z potrtím szrcem szam szebé oszodís, te tvoj zbantüvan-Bog na meszto vekivecsnoga szkvarjenja ednoga neduzsinoga, csisztoga Ágneca posle k tebi, kí odjémle grehe szveta, nájmre Jezusa Krisztusa. Záto premislávaj szí szamo pri szv. mesi, gde je Jezusa krv i telo po podigávanji nazocsi, kak velki gresník szí tí, i kak sztrasno je vu roké pravicsnoga Bogá szpadnoli i ka nega zvelicsanjá, nego szamo vu Jezusi, koga iméni naj bo hvála i díka na veke.

Obcsuvaj szvojo dűso, dokecs escse csasz más! Csi bi sze na brűtivi pocsivajoesi pokojni na zsitek obűdili vszi velki-máli, mládi i sztári ino bi zadobili escse edno leto ali pa frtal leta, naj bi to vremen prezšiveli, kak sze njim dobro vidi, — ka miszlis, ba bi oni csinili?

Csi bi sze szkvarjeni z pekla vűodszebodili, oni bi zagvűsno z potrťim szrcom pozsalűvali i vadlűvali vsze szvoje grehe; z nájvėksov szkrbľivosztjov bi povrnoli do szlednjega filera vszo lűcko blágo; csi bi sto z njih do szmrti vu szrdáh zšivo, zdaj bi njemi on szam ponűdo roko na glihingo i nebi doszta szpitávaó, sto je zacso szvájo. Gori bi poiszkali vszakoga, pred kém szo koga ogrizávali i nazáj bi potėgnoli vsze lazsi, kakstė bi je szram bilo. Klecsėcs z szkuznimi ocsmi bi proszili, koga szo na greh napelali, naj bi sze povrnoli z grehsne poti. Pobožno bi zšiveli, kárte vecs nebi vu rokė vzėli, na meszto krcsme bi cėrkev pohájali, na meszto pszűvanja bi sze z njihovih vűszt molitve levale. Nájvėkse zbantűvanje, nájteskese trplenje bi mirovno podnásali, vozo, szmrt bi radi gorivzėli, naj szamo na ovom szveti szmilenje nájdejo.

Oni tűdi, ki szo vu purgatoriumi, csi bi na probo nazájpűscseni bili na eto zemlo, bi sze zagvűsno szkrbľivo csuvali escse od tak imenűváníh mėnsih pregreskov. Nebi oprávlali szvoje molitvi tak poszpáno, krátko, bezsecski, vu cėrkvi tűdi nebi tak na lehkoma okoli poglejűvali, recs bozso nebi zaműdili, vu jeli i pili bi zmernesí bili, hűda mislenja bi szí bole szkrbno z gláve gnali; od vszega taksega veszeliscsa bi sze ognoli, gde Jezus i njegova mati Maria nebi mogla nazocsi biti; szebé nebi vizzoko stimali, od drűgih nebi nika lagojega gucsali; lűcko blágo: szád, drva, sibje ni to nájմėnse nebi zbantűvali. Zednov recsjov, od toga nájմėnsega greha bi sze tak ogibali, da bi je za njega na duga leta vu temnico zápřli.

I ka bi csinile blázsene nebeszke dűse, csi bi mogle escse ednok na zemlo príti? Miszľim, ka tűdi nebi manjările. Vu nebeszah szí zse vecs vrednoszti szprávlati nemre, nego szamo na zemli; ki pa obilno szeja, on obilno zsenja. Szvéci bi radovolno pretrpeli vsze purgatoriumszke moke, csi bi njim mogocsno bilo szamo tak dugo na zemlo nazájpríti, ka bi eden Ocsanas zmolfłi, ka

bi to tudi k szvojim zaszlüzskom prikapsili. Oni bi tak z veľkov vrelosztjov escse vecs molili, escse vecs dobra csinili, spot, preganjanje neduzsno trpeli, ár znájo, ka za to na njé veľki nájem csáka vu nebeszah.

Szamo da pa z mrtvih sze vecs niscse nemre nazáj-povrnoti, nemre szvoje zsvilenje znova zácsati, csi bi vu pokori glih krváve szkuzé pretákao. Kaksa je szmrt, taksi de tvojs sztális na veke.

Záto, oh cslovek, krátko je zemelszko zsvilenje, ali duga je vekivecsnoszt, gde placsilo dobis za vsze tvoje djánje. Szlovo zse jemlém od tébe i to ti právim, ka bi mro blázseno. Ali, csi scsés blázseno szmrt zadobiti, te mores tudi blázseno zsvieti, priblizsávaj sze ti k Bogi i on ti zagvüsno preci dalecs proti pride. I zdaj na szlednje one recsi zrocsim k tebi, stere dühovnik moli, gda betezs-niki szlednje mázanje goridá: „Naj te blagoszlovi Ocsa Bog, ki te je sztvoro, naj te blagoszlovi Szin Bog, ki je za tébe mro na krízsnom drevi, naj te blagoszlovi Düh szvéti, ki te je vu krszti poszveto. Ocsa te naj blagosz-lovi, Szin zvrácsi, Düh szv. preszveti, naj obvarje tvoje telo, naj dá düsi miloscso, naj vodi tvoja mislenja ino te naj pripela vu zsitek vekivecsni. Amen.“

Z nemskoga: *Szelec Ivan.*

Iz zgodovine szv. matercerkve.

— Strto veľko preganjanje krsztsenikov. —

Leta 161-ga po Kr. je vmro Antonin caszar, ki je za szvojega naszlednika, ar je szam deteta ne meo ednoga zmozsnoga i vučenoga rim-lauca imenüvao po imeni Markus Aureliusa, ki je vladao od leta 161-ga do 180-ga. Celi 19-let. Caszar

szam je neveren cslovek bio. Ne je vörvao szvoje poganszke boge pa od pravoga Boga je tüdi nikaj ne steo csüti. Poleg toga je pun bio gizde za volo szvoje modroszti ino je nameno szvoje velko caszarsztvo vu red szpraviti i na kelko mogocse, escse zmoszsene vcsiniti, nego nacsí sze njemi je pripetilo. Vcsaszí vu zacsetki vladanja njegovoga je edna grozovitna povoden zporüsila Rim ino kvara telko napravila, ka je glad vövdaro. Z vszeh krajov drzsanja szo njemi glaszi prisli od velikih ognjov ino potreszov, serege szo njemi szoszedsje zbili, pa na vsze to je escse küga vövdarila med lüdsztvom. Poganszke cerkvi szo prazne sztale, eden tao paganov je nikaj ne vervao, te vörvajocsi tao je pa dobo miloscsó katolicsanszke prave vere od Boga. Za to szo poganszki popevje lüdsztvo razdrazsili, ka szo vszoz neszrecsi drzsanja krsztsenicje krivi pa kda je vsze kricsalo proti krsztsenikom, je caszar dao zapoved, naj sze krsztsenicje znova preganjajo vcsaszí vu prvom leti szvojega vladanja. Edna med prvimi manternikami je bila szv. Felicitas z szvojimi szinami, szv. Polikarp, ki je prijateo szv. Ignaca Antiohenszkega bio, steromi je ete tüdi pizsmo pizsao, kda je v Rim pelani pred szvojim trplenjom. Polikarp je hodo v Rimi pri Anicetus papi za volo vüzma tüdi, ar szo v Azsiji, kde je Polikarp vu Smirno za püspeka bio posztavleni od szv. Janosa apostola, koga vucsenik je bio, vüzem te drzsali, kda zsidovje, krsztsenicje v Rimi pa na tiszto nedelo, stera je prva po punom meszeci, steri najobprvim pride po szprotoletasnjoj dnéva ednakoszti (to je, kda szta den i nocs ednako duga.) Tü je szv. Polikarp vküp priseo z ednim szvojim detecsim tovarisom, ki je krivo vero glaszo med krsztsenikami. Ete — Marcion sze je zvao — je pitao Polikarpa: „Me poznas?“ — „Ka bi ne bi poznao prvorojenca satanovoga“, odgovori njemi szv. püspek, ino je so dale po szvojoj poti.

Kda je domo priseo v Smirno, szo tam zse mocsno preganjali krsztsenike. Polikarp je na prosnjo krsztsenikov odiseo z varosa, nego manterniska szmrt njemi je odlocsena bila, kak njemi je to Bog vu ednoj prikazni nazveszto. Eden z med njegovimi szlüzsabniki je ovado na dugo mantranje, kde ga naidejo. Polikap bi mogocsi bio vuidti escse pred njimi, nego te je zse vecs nej steo,

naj sze szpuni nad njim vola bozsja. Vlovili szo ga ino szo ga pelali nazaj vu meszto, kde je vnogo naroda vküpzprisko na te glas, ka je Polikarp, püspek krsztse-nikov, vlovleni. Obprvim szo ga z lepim nagucsali, ar sze njim je sztarec malo milo, naj prekune Krisztusa, nego on je etak pravo: „86 let szam njemi szlüzso pa mi je nikaj hüdoga ue vesino; kak bi pa zdaj mogeo prekunoti njega, mojega krala, ki je mene odküpo.“ Na to sze je razszrdo poganszki szodec ino sze njemi z zve-rinami i z ognjom popreto. Polikarp njemi je mirno odgovoro, ka sze vekivecsnoga ognja bole vredno bojati. Lüdsztvo poganszko je na vesz kricsalo za ogenj ino szo hitro vküpnaneszli vsza potrebna, na stera szo Polikarpa gori posztavili pa szo vuzsgali. Ali ogenj njemi je ne skodo. Plamen je, kak eden obod okoli njega sztao, on pa na szredi, dokecs ga je ne eden vojak z mecsom pre-bodno, na stero je krv mantrnika sze na ogenj razlejala ino pogaszila ogenj, z tela szvetca pa eden beli golob vözleto.

Tak je dokoncsao ete glaszo vitni mozs szvoje zshiv-lenje za szvojega Boga, komi je tak dugo verno szlüzso. Krsztсенице szo vküppobrali njegove koszti, stere szo nazocsi bivsi zsidovje razlücsali ino szo je zhranili.

Tüdi toga hipa je vmorjeni *Justin* manternik, ste-roga pizmno k Antonin caszari szmo zse csteli. On je v Rimi bio vu zacsetki toga preganjanja pa je te znova vödao edno pizmno proti krivoj modroszti niksega Kres-cenciusa, caszarovoga prijatla, ki je na to dao Jusztinusa vloviti z petimi drugimi navküper. Vszi szo sztalni osz-tali vu vadlüvanji vere, za to je caszarszki namesztnik vsze bicstüvati dao ino njim glave odszecsti.

Toga hipa sze je edna csüdna dogodba pripetila vu Pannoniji — eti po nasih krajaj. Caszar je vojszko pelao proti kvadom i markomannom. Tej szo zse z cela okoli vzleli caszarov sereg, steri je otrüjeni bio od hoda, glada i zseje, kda szo krsztsanszki vojacie, ki szo bili med po-gani, vszi naednok dolipokleknoli i zacsnoli Boga moliti. Na to je velki nageo viher nasztano z grmlencov, tresz-kanjom i dezsdszom, tak ka marha i cslovek sze okrep-csalo z pijacsov, neprijatele je pa dezsdsz zsgao ino njim

je vekso zsejo delao szamo. Okrepcsani rimszki vojacje szo na to z cela razvrgali nepriatlov trume ino szo z veszeljom davali hvalo krsztsanszkomi Bogi. Nego caszar szam je okoren osztao ino je to csüdno dogodbo szvojm krivim bogom pripiszao ino zahvalo.

Mamo sztara porocsila, stera szvedocsijo, ka je preganjanje krsztsenikov toga hipa po celom caszarsztvi trpelo. Tak na denesnjem francuszkom szo vmorili sz. Pothinusa püspeka, koga je szv. Polikarp poszlao ta vero razsirjavat. Ravno tak szveti Epagatus, szv. Mor, szv. Sanktus, szv. Blandina i vnogi drügi szo prelejali tam krv za Krisztusa. Ža njimi nam pisejo od szv. Simphoriana, mladenca iz edne plemenite rodovine, steromi szo bogasztvo i viszike szlüzsbu obeccavali, csi Krisztusa zataji, nego on je sztalen osztao ino tüdi z veszeljom nagno glavo pod mecs hohara za volo Krisztusa.

To szo szamo nisterna imena, vecs jezer je pa onih, ki szo nepoznani prelejali szvojo krv za szvojo vero ino tak polevali mlado szetvo szvete materecerkve.

Bassa Ivan.

Doide, cse Bog zná !

Eden vecsér je edna sziomaska zsenszka prisla na Montmartr brezscseki v Parizi sztojécso Szrca Jezusovoga církev i je za predsztojnika zvedávala. Kda bi jo té ovárho, v zseb szí szégne, kabi njoj milodár dao. Ali zsenszka je bisztreja bila odnjega, ár tomi Ocsi Lemiusi edno debelo, zapecsacseno pizmó vu roke dá. O. Lemius pizmó gorivtrgne miszlécsi, ka je káksha prosnja za kákshi milodár vnjem ; ali kak sze zadrezne, kda pét jezernjekov (koron) v njem najde. Szirota njemi pa právi : „Naj szí obdrzsijo za církev, to je vsze, ka szem szí v dvajszetih letah prisparala“. Ocsa Lemius njoj imé imo dom zvedavajo, ali ona sze hitro poberé z církví i szamo to právi : „*Doide, cse Bog zná to.*“

Dobra dŭsa.

Rednik ednoga pobožsnoga liszta opomenejo szvoje narocsnike, naj űjim narocsnino kim hitrej odposleje. Eden narocsnik té odgovor dá na opominanja „Odkritoszresno szpoznam, ka szem od dveh let duzen, ali z bozsov pomocsjov toga leta nov. 4-ga gotovo plácsam, i zednim odpŭscsenje proszim za zamŭdo. Jaz szem jáko vu velikom szíromastvi: v

Szv. János apostol i evangelista. Szveti sze 27-ga decembra.

sesztideszétom leli moje sztaroszti szlŭzsim i sz mojim nájemom moje sztarise goridrzsím, ocsa szo mi febr. 5-ga szto let sztari minoli, mati szo mi 89 let sztari.“

Jeli ka je to edno dobro, lŭbleno dete, stero szvoj tezski szlŭzs vsze tá dá, naj roditelov sztális olehsa i vu nájvéksem szíromastvi sze szkrbi zu dŭsevno hráno, *za dobro csitenjé.*

Zakaj?

Pred edennájsztimi leti szo eden dühovnik v Becsí v missijonszkoj cerkvi scseli mestüvati. Kda bi sze zse goroblekli, kabi k oltári sli, dvorjenik, eden 12 let sztar pojbicsek jih lepo proszi, naj szí edno málo hostijo tüdi sz szebov vzemejo. *Zakaj?* pitajo ga. Odgovori „Csasztiti goszpod, rad bi jaz tüdi k szvetomi precisiscsávanji sztopo. Vcseraj szo mi ocsa mrli i rad bi za njhovo düso to precisiscsávanje darüvao. Pa je ednoga premoznoga trgovca szin bio té dvorjenik.

To haszni düsi, ali trobina ne; trobina szamo szprevodnikom skodi, kda njim noge szmeté, ka nevejo vednáko po ceszti hoditi. Zaisztino grdo delo je to, kda sto za piti i jeszti szprevája mrtvece. Mrtve szprevájati je milosztivnoszti delo, i Jezus za to plácso dá v nébi, ali tisztomi ne, ki szí plácso na tom szveti v jeli i pili zse vüvzeme.

Szv. pazziskoj Magdaleni sze je szkázala düsa pokojnoga ocse i jo proszila, naj zanjo sztoszedemkrát darüje szv. precisiscsávanje, te sze odszlobodi z purgatoriuma. Vcsinila je i ocsó je z trplenja resila. — Od krizsa zvánój bl. Joanní sze je eden Angel szkázao vu roki hostijo drzsécs i jo pobüdjávao, naj sze vecskrát precisiscsáva za purgatoriumszke düse.

Cslovek ide k szpovedi, k precisiscsávanji i ponizno proszi lüblénoga Jezusa, naj to precisiscsávanje pokojnoj düsi na haszek obrné. To je precisiscsávanje za pokojne. To delajmo, te nasz ne bode pokojnoga rod preklinjao, ka szmo njemi doszta tá pojeli i zápili.

Po klantivanji.

Jezuit szo radovedni bili, kak je kaj po nasih krajinah, kakse je lüdsztvo, je li delavno i bogabojecse? Kak szva po pravici znala, szva pripovedavala, i naszlednje szo szi jezuit etak zgucsali: „Csi je tak, te more vase lüdsztvo jako vrlo biti. Doszta szam csül od vogrszkih szlovincov, i rad szam, da je vszaki cslovek pohvali.“

— Hvala Bogi, szam odgovoro, szíromaski szmo, ali sz postenim delom sze gori drzsimo, pa nam Goszpodni Bog blagoszlovi trüde.

Kak sze zse med potniki godi, vsze vrszte gucsi naprej pridejo. Med drügimi delami szmo naprej vzeli düsno zshivlenje nasih lüdi. „Pa poznajo tam pri vasz miszijone?“ — me pitajo jezuit.

— Poznamo, szam odgovoril, zsalibog, da nej pri-nasz doma, nego inam moremo hoditi. Probali szmo zse, ka bi k nam prisli miszijonari, ali vsze vrszte neprilike pa zsmécse sze naprej davajo. Pa zato vszako leto doszta lüdi ide v Celje, pa sze tam delezsi miszijona blagoszlova. Poznam jih vecs, steri szo sze mocsno iz Boga szpoza-bili, v szmrtnih grehah zshiveli, pa szo je drügi naratali, sli szo na miszijon, tam odrtnjeni od vszega domacsega dela, szkrbi, szo szi premislavali, zakaj zshivemo na zemli, ka je greh, ka je szmrt, ka je pekel, ka szo nebesza, ka je za nasz vcsino predragi Zvelicsar, ka je nasa krscsan-szka duzsnoszt, tam jih je bozsa miloszt poszebnó pre-szvetila, previdli szo, da je njihovo zshivlenje nej krscsanszko zshivlenje, odürili szo szvoje szurove gucse, preklinjanje, grozno pszüvanje, szplohsno njevko, grozne csemere, zsi-valszko pijanoszt, neszramne gucse, necsisztoszt — opraravili szo sz pravim pozsalüvanjom dobro szpoved, presnje nevredne szpovedi szo ponovili i popravili, tak szi poszvecsejocso miloszt szpravili i celo sze szpreobrnoli.

— To je lepo, szo pridjali jezuit, bar da bi vszaki najmenje ednok szi na koriszt obrno to miloszt, stero Goszpodni Bog vszakomi ponüja.

I po tom szo sz krasznimi recsami naprej dali, kak potrebnó je, da cslovek vcsaszi na mali csasz sze vsze szkrbi, dela odtrgne, pa szi na düso miszli. Ovacsí celo k zemli zraszté, sze iz Boga pa iz szvoje düse szpozabi, i csi ednok v szmrten greh szpadne, pa sze ne szpove vcsaszi, vszikdar globse ide, vszikdar menje vole ma k düsevnim delam, je kak csrv, steri szamo zemlo vrta. Isztina, da doma tüdi moli, k szvetoj mesi ide, predgo poszlühsa, ali kaj, pamet pa vszikdar njemi po njivah pa pri levah hodi.

Se dugo szo nama razlágali koriszti, stere nam düsne vaje szpravijo, i tem sz veksov pazlivosztjov szva jih poszlüsala, da vsze tiszte pravice szva na szebi szpoznala, kda szva vszako leto düsne vaje drzsala i sze düseвно celo ponovila.

Iz prave lübeznoszti do blizsnjega bi vsze mogocse vcsino, da bi szamo vszakomi szlovenci mogocsen bil pri-liko dati, ka bi najmenje ednok to düseвно prerojenje prezsivo. Zagotovo bi sze povnozsile tiszte lüblene düse, stere szo nej szamo na zvünesnje pobozsne, nej szkazs-live, nego v poszvecsenja miloszti sze bojijo vszakoga greha, i ne szamo sz gucsom, nego i sz szrcóm pa sz djanjom, sz celim zsvljenjom lübijó Boga, pa szvojega blizsnjega. Zdehno szam szi, kda szmo té gucs dogotovili, na pamet szo mi prisle Szlomsekove milodonecse recsi :

„Szrecsni i zlati csasz szvet'ga miszjona,

Da bi sze vcsakali tudi ga mi !“

V prekrasznóm doli nasz pela zseleznica. Iz ednoga kraja bregovi, pri njih zselezna pot, poleg pa lubleno tece szrebrna voda Drave. Okoli lepi travniki, tü-tam njive. Szkoro na vszakoj szo nisteri delavci, navecs zsenzke. Zaszmebo szam sze, prinasz szam takse nej vido. Babe csemerno grablajo, na glavi robec zvezani, dobro, se do toga mao je prinasz tüdi tak ; ali nad robec se vszaka baba eden velki csaren szlameni krscsak ma vteknjeni, kak da bi jümleno reseto sz tentov pofarbal. Prinasz bi podsztópila stera sz krscsakom za koszcami gor brati, ali sznopje vezati, vcsaszi bi jo se tretja vész za goszpo vöszkricsala.

Pot je duga, ali hitro je csasz mino med tak luble-

nimi potnimi prijateli. V Celovce (Klagenfurt) szmo prisli. Jezuit szo nama se pokazali, kde lehko za nosc meszto dobiva, tam szva vsze nihala, pa lubeznivo szlovo vzela od prijaznoga potnoga tovarisa. Imenitno lepo vremen je bilo, sz malov neprilikov szva sze odpelala k blizsanjoj Wörth-jezeri, stera je edna iz najkrasznesih v celoj Karinthiji, 16 kilometrov duga, poldrugi kilometer süroka pa 85 metrov poprek globoka. Lübleno kopanje sze tam godi, voda je csiszta, zelena, tak da kre kraja, kde je nej tak globoka, cslovek do 20 metrov na dno vidi.

Tej lüdje znajo postüvati to vodo, neizgovorno doszta sze jih je kopalo. Cslovek sze dobro csüti, celo friski i dvakrat tak zdrav posztane. Kda szva opravila, nazaj idocs v varas szam pito tovarisa, csi sze pri njih tüdi radi lüdjé kopajo.

— Nej ravno, je odgovoro.

— Prinasz ravno tak, szam pravo. Se nisteri sze hvalijo, ka szo sze 15 let nej kopali. Zato pa je teliko betegov.

Po kopanji szva dobro szpala, i na drügi den pri jezuitah szveto meso opravila. Po tom pa poglednola imenitnoszti. Dvoje imenitno delo naj je najbole pobüdilo: dve drüzsbenivi hizsi. Edna je za nemsko drüzsbo szvetoga Jozsefa. Bole bi pravo, ka palacsä, tak grozna i lepa. Celovszki püspek szo dali napraviti. Grozna stamparija. knigovezarnica i. t. d. sze najde, vnozsina lüdi tam dela. Jezero pa jezero dobri knig sze stampa, sterc vszako leto za male peneze dobijo drüzsbene kotrige, sterih je okoli szto jezér. Ne zaman, ka nemci znajo postüvati dobro knigo, kotrige posztanejo drüstva, za szvoj haszek. Prinasz pa nisteri cslovek raj po guti püsztli eden vecser, pa szebi zdravje pokvari sz tisztimi krajcari, za sterc bi dobro knigo, dober kalendarium küpo, dober liszt, csaszopisz dal prineszti, sterc bi njemi pa celoj rodovini na haszek, veszelje bilo.

Ta drüga palacsä je za szlovence: Mohorszke drüzsbe hizsa. Ravno tisztli szmoter ma med szlovenci, kak ova med nemci, csi ravno teliko neima kotrig. Za dve koroni

sesztero knjig, to je velika dobrota, stero bi niscse ne szmel zamuditi.

Kelko bi sze lahko navcsili, csi bi te dobre knige steli po zimszkih vecserah, pa po szvetkah zadvecsera.

Navcsimo sze drüzsbe podpirati, iz toga vszikdar szami mamó haszek, csi vecs ne, to edno je neizgovorno velka koriszt: csi v praznom vremeni knige cstemo, doszta praznih gucsóv i greha sze ognemo, ar koga hüdi düh vidi, da dobre knige csté, tisztoza nevüpa szküsavati, Dobre knige szo nasi dobri prijateli.

Drobizs. — Glászi.

Delavci pred papom. Voktobri tekocsega leta je edno poszlansztvo belgijszkik krsztsanszkik delavcov hodilo v Rimi pred papom. To drüzsztvo delavcov, stero sze za vero bori proti nevernim szocialiszticnim delavcom ino poleg toga tüdi na pomocs sztáne delavcom, ma 300 jezéro kotrig vu szebi. Kda szo szv. ocsó pozdravili, szo njim szv. ocsa etak odgovorili: „Vzemite ed mené moje pozdravljenje ino batrivanje, ár je ono delo, stero szte vi zacsnoli na podigavanje düsevnih i telovnih potrebcsin delavcov, najbole potrebno vu nasem csaszí. Delajte dale eden za vsze i vszi za ednoga, ár je vas trüd ne szamo dobro delo, nego pravo apostolsztvo, za stero sze vam jasz zahvalim ino vasz obcsüdüvam. Taksa drüzsztva na pomocs betezsnih, sztárik i zavrzszenih z krsztsanszkóv

vernosztjov nasztavlena, szo najbogsa dela za blizsnjega. Za volo toga pozdravljam vaso zasztavo, jo blagosziovim i proszim Boga, náj blagoszlovi zacsétnike drűzstva vasesga i njihove pomocsnike.“ — Pa szo te kűsnoli njihovo zasztavo ino szí pogácsavali z njimi. — Kda pride jeli csasz, kda do nasi szlovenszki delavci tűdi meli krsztsanszka drűzstva med szebom, ka sze ne bodo dáli od szociáldemokrantov vűni po szveti za nosz voditi na neszrecso szvojo i celoga drzsanja? Bog daj kak najprle!

(bi.)

Pozdravlajo zandrűgim francuszke pűspeke i verno lűdsztvo krscesenicje z celoga szveta za volo njihove sztalnoszti vu preganjanji. Ne dugo, ka szo Anglezski i ausztrianszki pűspekc njim pozdravljenje poszlali, zdaj pa cstemo, ka je z vogrszkoga erdélyszko-katolicsanszko-autonomicсно szpraviscse tűdi pozdravljenje poszlalo k njim z obecsanjom, ka mo mi vogrszki katolicsanci njé tűdi podpirali z molitvov vu tom, ka do sze duzse sztalno znali vojűvati proti neszrecsnim neprijatelom prave vere.

Na spanjszkom sze tűdi sztiszskava katolicsanszka szv. maticerkev. Nezahvalna deca sze posztavljajo proti njoj; zraszle szo njim peroti na krili maternom, zdaj bi szí pa radi drűgo meszto iszkali za pocsitek — ali kak stecs sztári je cslovek, nindri ne naide telko mira, telko pocsitka, takse lűbeznoszti, kak na maternom szrci. Pa je katolicsanszka cerkev mati, najbogsa mati vszeh narodov, i jaj tisztim, ki sze z nje szpozabijo, ali jo celo vu nezahvalnoszti preganjajo.

(bi.)

Potrpezslivoszt szv. materecerkve je zse zdavno szpoznana med narodami — ve vszaki cslovek zna, ka z popom lehko dela ka scse. Szvet tah miszli, ka je dűhovnik z bojazlivoszti tihi, krscesenik zna, more znati, ka bozsi szlűzsabnik dosztakrát mucsí, ne, da bi sze bojao, nego zato, ar sze do szlednjega hipa vűpa, ka escse pol zgűblenoga dűso znova pridobi Bogi z mucsanjom i potrpezslivosztjov pa je szamo te oszter, kda zse szpozna, ka dobra recs nikaj ne pomore. Lepo peldo ete potrpezslivoszti nam dajo kanonicje edne rimszke cerkve. — Je naime v Rimi edna cerkev szv. Janosa v Laterani imenűvana, pri steroj cerkvi szo kanonicje goszpodarje

cerkve. Etoj cerkvi je IV. Henrik francuski kral vu szedini 17-toga sztoletja velke dare dao i za to szo tiszti kanonicje iz zahvalnoszti odlocsili, ka de med njimi francuski vladar tüdi vszikdar meo meszto, to ka de francuski vladar kakti kanonik med nje vzeti ino de meo od njih kanoniski dohodek. Pa szo eto szvojo recs tüdi drzsali do velke francuszke reberije; kda szo na francuszkom z cela zbriszali vero katolicsanszko, te szo vecs vladara ne mogli med szebe racsunati, nego szledkar, kda sze je katolicsanszka vera znova nazaj posztavila vu szvoje sztare pravice, szo znova vladare za kanonike racsunali med szebe. — Moremo znati, ka sze za kanonika szvetszki cslovek tüdi szlobodno zeberé, ar je to ne csiszto dühovniska szlüzsba — Pa po laksem szo francuszkoga drzsanja vladarje kanonicje bili v Rimi do denesnjenja csasza, csi li, ka szo podpiszali nove posztave vnoge proti szv. matericerkvi pa szo tüdi vdablali kanoniski dohodek tamodnet, celo mesüvali szo scse za nje i vu njihovom imeni szvecso aldüvali na szvecsanico, ar szo sze tam escse izda vüpali, ka sze escse vsze na dobro obrne, ka vladar nezavrzse z cela katolicsanszko csütenje; komaj zdaj szo dokoncsali, ka ga izobcsijo z szvojega obsinsztva, kda zse ocsiveszno, ka sze nescse szlaviti na poti preganjanja pravice. Vnogim sze je csüdno vidilo, ka szo z tem tak dugo csakali, nego prav szo meli naszledüvajocsi Krisztusa, ki je nevernoga apostola tüdi trpo, dokecs sze on szam ne odlocso iz njegove drüzsbe.

(bi.)

Brezi Boga narod nieden ne more zsiveti. Csi sze ednok Bog zbrise iz szre ednoga ali drügoga pokolenja, te tam med tem lüdsztvom mira i reda deliti ne more, pa tam szlobodno posztavis k vszakomi csloveki vojaka, szrca do pokvarjena, ar zsandar szrca ne vidi pa mislenja nemre kastigati — Bog de pa neverne te kastigao, kda njim zse vecs ne bode pot odprta k pokori. Na francozkom szo krizse pa katekizmus vöszpravili z sole pa sze zse pozna to po mesztah. Vu Lunevilli szo sze solarje poreberili pa nescsejo vecs vu solo hoditi — pa prav majo, ve szo sze od vucsitela navcsili, ka Boga nega, csi pa to tak, te pa visisnje oblaszti tüdi nega, zato ka to szamo Bog szlobodno tak zravna, naj eden cslovek drü-

gomi podvrzseni bode. Vidimo z toga kak dalecs pela szleposzt nevernih modrijasov. (bi.)

Na Anglezskom bi nisterni tūdi radi vero z sole vōzpravili, nego tam szo plemenitasje vōpovedali vu drzsavnom zbori, ka je vszaki vucsiteo duzszen vszaki den edno vero deco na katekizmus vesiti — lepa pelda vernoszti ednoga naroda, steri je z veksega tala ne katolicsanszki, nego zato csuva posztave i vero szvojih ocsakov. (bi.)

Na Kitajszkom je na konci oktobra velki viher vez varos Hongong podro, vnoga zsvljenja, imanja, hizz i hajovov je na nikoj prislo — pa bi sze vnogo moglo resiti, csi bi teh lūdje to prle znali, ka taksi viher pride. Pa bi lahko znali, ar je tam eden zvezdogled, ki bi to mogeo znati koncsi eden den naprej povedati, nego te je znao. Ne dalecs tam odnet pa majo zvezdogledalnico i viherszko stacijo katolicsanszki dūhovnicje jezuitje — tej szo zse dva dni prle oglašūvali, ka sze tak zva i taifun viher priblizsava, liki tej szo v Hongong zato ne glas dali, ar je tam vōpovedano bilo, ka od jezuitov niksega glasz ne vzemejo gori. — To je pelda, kak ete szvet odūrjava dūhovnika, ka raj szam na nikoj pride, kak pa ka bi z njegovih rok pomocs steo meti. — (bi.)

Vu Belgijszkom je leta 1884-ga nasztanolo edno katolicsanszko drūzstvo, steroga kotrige sze zavezsejo, ka do dobre katolicsanszke novine ino knige sirili med prijatlih i szpoznancih njihovim i lasztivnim dūsam na haszek, pa szo dozday 6500 person zse nagucsali, ka dobre novine i knige cstejo. — Lūbi cstevci, mi nancs ne nūcamo taksega drūzstva, mamō je zse: Mi vszi szmo, ki ete lisztek vdablamo pa csi vszaki nas narocsnik escse ednoga szpravi, de nasz dvakrat telko pa nikomi ne bode zsao, kda szpozna nas lisztek, ka je eden rajnski na njega dao pa ne zapio ali na drūgo nikaj vredno sztvar vōdao. (bi.)

Marijin liszt.*) Dragi cstevci, priseo je zādnji sznopics Marijinoga liszta, steroga szmo celo leto z veszeljom csteli, in steri nam je doszta lepoga cstenja prināsao, da

*) Eden proszti decsko pise té navdūsene vrsztice! Bog daj vnogo taksih szlovenszkih mladencov!

szmo sze escse bole navcsili Marijo lübiti i krscsanszko zsvieti.

Ali zdaj, gda te zadnji sznopics precstémo nam, pride miszeo : szí narocsimo na drügo leto Marijin liszt? In pri tom mislenji nam hitro pride na pamet : ja moremo szí ga narocsiti. Pa to ne zadoszta, ka szí ga szami narocsimo, tüdi szí moremo prizadevati, ka vszaki escse ednoga novoga narocsnika pridobimo.

Zato dragi cstevci, zacsnimo razsirjávati Marijin liszt, steri nam tak doszta lepih návukov prinása za nase nemertelne düse !

Da csloveki cstenjé dobrih knjig doszta pomága za pobožno zsvilenje, in doszta trdovrátnih³ gresnikov je zse cstenjé dobrih knjig szpreobrnolo. Szv. Ignacij lojolszki je szam szpoznao, da sze je po cstenjej dobrih knjig szpreobrnó, in szv. Dominik szí je dobre knige na prszi devao i je pravo, to szo moje dojke, sterih mleka sze napijém, gda szem zséjen.

Csi szo zse szvetniki tak za velko drzsali cstenje dobrih knjig, kelko bole je pa nam potrebno, steri escse malo známo od pobožsnoga zsvilenja. Záto pa zdaj, dragi cstevci, zacsnimo siriti Marijin liszt ! Marija nam povrne nas trüð, csi bomo razsirjávali njeno csasztenje.

Iszlina je, ka bi szí doszta lüdi h rado narocsilo Marijin liszt, ali szirmastvo njim ne pripücsa, ali vecs je pa taksih ki bi szí lehko narocsili, pa rajsi tiszti h pár kron po nepotrebno m zaprávijo. Kvám sze obrácsam mladenci ! Vám je nájbole potrebno cstenjé dobrih knjig, csi scséte ednok dobri mozsje biti. Zato odtrgajmo szí zdaj té krajcare, in gda nam csasz dopüszti, te cstimo Marijin liszt. Kak zsalosztno je glédati poszebnó v zimi, ka nasi mladenci rajsi pri kártanji szedijo kak pa bi dobre knige csteli, in kelko lepoga csasza zaprávijo znepotrebni mi gucsi, in náj vecskrát zgresnimi. Predrági mladenci, ali nevéte ka je pravo Jezus? Ka bodo lüðje mogli racsun dati od vszake nepotrebne recsi? Zato pa zdaj, lübleni szlovenszki mladenci, csi szmo dozday po nepotrebno m csasz zaprávlali, narocsimo szí za drügo leto Marijin liszt, steri de nam escse vecs lepoga cstenja prinasao, kak letosz,

ino ga tudi razširjavlimo. Večsi ravno zato placšila nedobimo na tom szveti, Marija nam zato szproszi miloscsa ka bomo mogli zapelivomi szveti vszikhár proti szlátí, vsze szkúsavanje szrečno premagati, po szmrí sze pa z Maríjov, in vszejmi szvelniki vnebeszah veszelíti, in vszivati tiszto veszélje, od steroga je pravo szv. Paveo apostol: „Okó ne vidlo, vüho ne csülo, cslovecse szrcé nigdár ne csütílo, ka je Bog pripravo tisztim, ki njega lübijó!“

S. J. mladenec.

Veszeli glasz cstemo z Svicarszkoga z Zürich meszta, kde je vu sesztnajsztom sztoletji Cvingli Janos glaszó protestanszko vero ino kde szo tisztoğa hipa vsze katolicsance vözaprí iz obcsin szvojih, tam zdaj zse seszto cerkev zidajo ino broj katolicsancov na 40 jezero hodi. Bog ma csasz, njegovi mlinovje pomali melejo, nego gvüšno za kastigo i na odszlobodjenje narodov. *(bi.)*

Csüdnó navado ma nase lüdsztvo vu doszta mesztih pri szprevodaj, ka dá vszo rodbino od kumo pa botre do zadnjega deteta vözoszpevati. Pa pri peszmi vszaki lepo csaka, pa te zacšne na vezš glasz trobiti, kda njegovo ime vöpövejo — ne bi doszta csednese bilo goszpoda skolnika oprosziti za kakso drügo lepo cerkveno peszen szalosztó pa bi sze zato kuma pa botra, sztríc pa sztrina lehko jokali brezi toga ka bi tam naznanje davali celomi szveti szvojo szaloszt pa bi goszpon skolnik za tiszti par krajcarov, ka njim za trüd date, drüge lepse peszmi znali, kak vi od njih zdaj zselete. *(bi.)*

Z Lourda szmo znova dobili glasz, ka szo sze nove csüde zgodile zacsetka novembra na dramitev neszrečsnoga francuszkoga drzsanja. Velka proceszija je z Parisa, glav-noga meszta francuszkoga, hodila tam ino 39 taksih betezšnikov sze je pri toj prilíki ozdravilo, sterim szo doktorje zse z cela odpovedali; med njimi edna zsenszka, stera je zse deszet let szlepa bila. Milosztivnoszt bozsa zove po materi Maríji neszrečne v zemelszka pozselenja potoplene naróde nazaj k szebi, oh da bi oni zarazmili njeni glasz! *(bi.)*

Na Kitajszkom v Azsiji tak pomali znova zacšnejo preganjati krsztsenike. Ne dugo szmo dobili glasz z jüzs-

noga Schantunga, ka szo seszt miszionarov zpomorili. Escse vre vu tom poganszkom narodi, sze boji satan za szvoje csasztnike, za to njim je jako potrebna — csi drůgo ne zmoremo — pomocs nase molitve.

Rednikov odgovor.

„Prosnja do Jezusa“ molitev sze je ne gorivzela vu liszt 1) ár je ne tak piszana, kak sze za stamparijo more (szamo na eden sztrán), 2) pa uájbole, ár je nerazumliva i ne celo poleg katolicsanszke pravice szklenjena.

Vszem piszatelom, siritelom i naroocsnikom Mariji-noga liszta zselemo blázsene bozsicsne szvétke i veszelo novo leto! Proszimo je tůdi ponizno uaj nasz nadale tůdi pomagajo, i podpirajo!

Dári na szebesesanszko cerkev.

Domácsa fara.

Z Salomenec.

Gombosi Julia	4 60
Szakovics Jeléna	1 20
Talján Treza	1 —
Horvát Rozália	2 —
Horvát Ána	— 40
Gombosi András	1 —
Janzsa János	1 —
Janzsa János	— 40
Sokál Terezia	2 —
Margetics Jürj	1 —
Gombosi Peter (ml.)	5 —
Gombosi Jozsef	2 —
Gombosi Peter	3 —
Bankov Stevan	2 —
Kresmár Treza	1 —
Gombosi Vilma	1 —
Janzsa Maria	2 —
Janzsa János	2 —
Talján Treza	2 —
Zsöks Miklos	— 40
Horvát Treza	1 —
Komin János	1 —
Horvát Franciska	1 —
Komin Stefan	3 —
Komin Jula	1 —
Küplen Stefan	1 —
Komin János	1 —
Kolossa Stefan	1 —
Horvát Treza	1 —
Gombosi András	2 —
Gombosi Maria	2 —
Gombosi Anton	1 —
Gombosi Francek	1 —
Gombosi Kárek	1 —
Gécsek Rozalija	9 —
Pintaries Stefan	1 —
Janzsa János	2 —

Janzsa Jozsef	2 —
Janzsa Ána	1 —
Gombosi Stefan	2 50
Gombosi Leopold	2 —
Serüga Treza	2 —
Serüga Matjas	5 —
Gombosi János (ml.)	3 —
Gombosi Marija	1 —
Gombosi Elizabeta	1 —
Horvát Rozálja	2 —
Komin János	10 —
Komin Ana	1 —
Kresmár Peter	5 —
Komin Jozsef	2 —
Horvát Julia	1 —
Komin János	— 50
Komin Fána	— 50
Janzsa Mihál	3 —
Horvát Alojzi	3 —
Siftar Treza †	2 —
Horvát Rozálja	1 —
Horvát Anton	1 —
Gombosi János (szt.)	2 —
Gombosi Anton	2 —
Csagran Antonia	2 —
Miholics Rozalija	2 —
Gombosi Francek	1 —
Gombosi Lujzika	1 —
Vküp: 126 50	

Z Proszécskevészi.

Keréc Stefan	1 —
Gáspár Ána	2 —
Szukics Ána	1 —
Fujsz Mihál	— 60
Fujsz Rozália	— 40
Fujsz Mária	1 —
Fujsz Rozália	— 20

Hajdinják Kata	— 60	Hajdinják Jürj	2 —
Küplen Sándor	2 —	Santavec Treza	2 —
Jerjék Matjas	2 —	Hajdinják Stevan	1 —
Ficko Jozsefa zsená	— 30	Hajdinják Magalena	1 —
Hajdinják Jozsef	1 —	Franc János	1 —
Fujsz Rozália	— 20	Fujsz János	2 —
Fujsz Rozália	— 50	Zelko Jozsef	3 —
Szupi Ferenc	3 —	Franc Ána	1 —
Küplen Sándor i zsená	3 —	Fujsz Ána	1 —
Keréc Mihál	1 —	Kerec Franciska	1 —
Fujsz Mihál	6 —	Hajdinják Kata	1 —
Fujsz János	1 —	Keréc Mihál	1 —
Serüga Roza	1 —	Fujsz Matjas	2 —
Fujsz Franciska	— 60	Grah Cecilija	2 —
Keréc Stefan	2 —	Fujsz Ferenc	2 —
Vrecsics Roza	1 50	Petrovics Margeta	1 —
Zsöks Mária	1 —	Závec Franciska	1 —
Keréc János	2 —	Hajdinják Ána	1 —
Hajdinják Jozsef	1 —	Horvát Ferenc	1 —
Zrinszki Mihál	2 —	Szupi Ferenc	2 —
Gecsek Stefan	3 —	Kozár Jozsef	2 —
Fujsz Jürj	3 —	Kozár Sándor	2 —
Durics Maria	1 —	Fujsz Kata	2 —
Zsöks Ferenc	4 —	Fujsz János	2 —
Fujsz Mihál	2 —	Fujsz Rozalija	3 —
Küplen Treza	1 —	Matis Magdalena	1 —
Fujsz Peter	1 —	Fujsz András	1 —
Fujsz Cilika	1 —	Fujsz Jozsef	2 —
Fujsz Matjas	1 —	Fujsz Ana	1 —
Santavec Treza	1 —	Fujsz Marija	1 —
Opaka Kata	1 —	Fujsz Sándor	1 —
Vrecsics Ana	1 —	Fujsz Anton	2 —
Zsöks Rozália	1 —	Fujsz Mihál	3 20
Zsöks Matjas	1 —	Fujsz Márka	2 —
Koréc János	2 —	Cőr Jozsef	1 —
Fusz Ána	1 —	Cőr Stevan	1 —
Fujsz Treza	1 —	Cőr Marija	1 —
Ficko Rozália	1 —	Hajdinják Ana	1 —

Vküp: 123 10

Lübleni darovníki i nabirálci! Jezusovo Szrcé vam naj dá za milodáre i trüd na tom szveti miloscsó, na ovom pa diko nebeszko.

Klekl Jozsef
plebanos.